

ПРЕС КЛИПИНГ

6. фебруар 2012.

НАСЛОВИ

Откази пљуштали немилице;(стр.2)

Пада одлука о изборним савезима; (стр.3)

Пут до веће плате води преко странака;(стр.4)

Лов на гласове;(стр.6)

Цветковић: Железара у стечају ако не нађемо купца;(стр.7)

Тадић звао Јануковича да смедеревској железари нађе купца;(стр.8)

Половина запослених страхује од губитка посла;(стр.9)

„Прва шанса” за младе без посла;(стр.11)

Откази пљуштали немилице

С. Булатовић

Укупан број запослених у Србији током три године смањен за четврт милиона, у 45 општина пад већи од петине. У неким градовима очувано тек мало више од половине радних места

ТРИ године кризе у Србији без посла су оставиле 255.315 људи. Гледано по областима, највећи пад је имала централна Србија без Београда, где је 15,7 одсто запослених изгубило своје радно место. Међу окрузима биланс је најгори у Нишавском, не рачунајући сам Ниш, где је отказ сустигао више од трећине радника - 35,2 одсто. Најмањи пад био је у Јабланичком округу, јер је у њему запосленост данас само за 5,4 одсто мања него крајем 2008. године.

Анализа по општинама и градовима Србије открива да постоје места где је током кризе очувано тек мало више од половине радних места. У Сврљигу тако, говори статистика, данас званично ради свега 2.014 грађана, што је 56 одсто некадашње „армије“ од 3.540 радника. Мало блажи пад је у Бачу, у коме се као запослени воде 2.193 грађанина, а пре три године их је било 3.614.

Подаци показују да је у девет од 159 општина пад запослености већи од 30 одсто - објашњава Мирослав Здравковић, уредник портала „Макроекономија“. - Смањење између 20 и 30 одсто је забележено у 36 општина, а између 10 и 20 одсто у 62 општине и града Србије. Број запослених је за мање од десетине смањен у 37 места. Насупрот томе, у 15 општина запослених је више него у септембру 2008. године. Ради се о општинама са малим бројем становника, где је и пре 2008. године смањиван број запослених. У њима ради само 51.562 људи, што је око три одсто укупног броја запослених.

ПЛАТЕ КАСКАЈУ КАДА се пореди укупан фонд зарада, подаци показују да је он после три године „јачи“ за 14 одсто. У овом периоду цене су порасле за четвртину, тако да су плате трку изгубиле са девет одсто „минуса“. Фонд зарада је премашио инфлацију у Јабланичком, Топличком, Пиротском и Борском округу.

- С обзиром на то да они спадају међу неразвијене регионе, ово је повољан индикатор - сматра Мирослав Здравковић.

- Ради се, ипак, о проценама, а не о егзактним подацима, јер се просечна плата израчунава на основу запослених у предузећима. Запослени у предузетничком сектору се делом узимају у обзир. Фонд зарада се израчунава са претпоставком да су просечне плате исте за све. Запослени у предузетничком сектору имају знатно мање плате.

Рекордер по новом упошљавању је Рача. Са 3.815 данашњих радника број оних који примају плату у овом месту скоро је дуплиран. Крајем 2008. било их је 1.953. Бројке кажу да је боље и у Баточини, где данас раде 1.762 радника, око 40 одсто више него пре три године. Сличан раст је и у Сремским Карловцима, 39 одсто, Сурчину близу 24 одсто и Сјеници, где је данас за петину више запослених.

У „плусу“ су и Кладово, Црна Трава, Медвеђа, Брус, Лебане, Сремска Митровица, Варварин, Опово, Тител и Димитровград, додуше тек за који проценат.

- У септембру прошле године је, у односу на март исте године, дошло до раста броја запослених у Војводини, највећим делом у Новом Саду, док су Београд и централна Србија наставили да смањују запосленост - додаје Здравковић. - После Нишавског, велики пад запослености је током три године имао Поморавски округ - 22,2 одсто.

Тако се сектор који се сматрао „најжилавијим“, мала и средња предузећа, најтеже носио са кризом. А одговор лежи, кажу послодавци, по ко зна који пут - у скупом пословању.

- Већ смо досадни колико пута понављамо, али свако предузеће је оптерећено са око 46 намета и више нема где да се штеди - каже Драгољуб Рајић из Уније послодаваца. - Мале фирме не могу да опстану и отпуштају људе или затварају посао. Наша истраживања показују да је на сваких 1.000 новоотворених места кроз стране инвестиције, у сектору малих и средњих предузећа угашено 9.500 радних места. Амбијент у коме се послује је неиздржив.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.289.html:365120-Pada-odluka-o-izbornim-savezima>

Пада одлука о изборним савезима

Љ. БЕГЕНИШИЋ

Преговори странака о коалицијама се интензивирају како се избори приближавају. Финиш у другој половини фебруара. Партија уједињених пензионера Србије најближа социјалистима

Преговори о предизборним коалицијама увелико теку, а конкретне одлуке биће познате у другој половини фебруара - сазнају „Новости“. До расписивања избора, 11. марта, није остало много времена, па је крај фебруара последњи рок за званично склапање савеза. Странке познате као добре удаваче у предизборном времену још се колебају, а њихове одлуке, кажу упућени, умногоме зависе од тога да ли саме или у мањим коалицијама могу да пређу цензус.

Извесно је да на листи чији ће носилац бити ДС више неће наступити СПО и Г 17 плус. Остаће ЛСВ Ненада Чанка, док је неизвесно шта ће одлучити СДПС Расима Љајића. Он је недавно изјавио да је за његову странку Савез самосталних синдиката Србије први потенцијални коалициони партнер.

Уколико потпишемо споразум, могли бисмо да формирамо заједничку изборну листу или да заједнички преговарамо са неком другом странком - каже Љајић.

ДСС САМОСТАЛНО, СНС ОКУПЉА МНОГЕ КАДА је реч о опозицији, ДСС ће наступити самостално, а њен некадашњи коалициони партнер Нова Србија Велимира Илића ићи ће са СНС. Напредњаци ће на листи имати и Вулинов Покрет социјалиста, Карићев ПСС, али се надају да ће одлуку о заједничком наступу са њима донети и ПУПС и синдикати.

Демократе не крију да желе да створе широк предизборни фронт.

- Надам се да ће коалиција коју ћемо сада правити бити коалиција сродних странака и идеја и да нећемо морати као до сада да будемо одговорни за свачије грешке, непопуларност и нерад -

рекла је за „Новости“ Јелена Триван, потпредседница ДС. - Опасност у оваквим временима да Србија склизне погрешним избором у економску и политичку пропаст огромна је и ја верујем да ће то мобилисати различите друштвене групе да се ангажују и да се прикључе нашој листи. Извесно је да на њој видим синдикате, али и мањине, послодавце, људе из науке, културе, спорта...

Странка пензионера, по нашим сазнањима, највероватније ће остати верна садашњим коалиционим партнерима, док је лидер ЈС Драган Марковић већ донео одлуку да остане у савезу са социјалистима.

- СПС је јасно опредељен да ради на реализацији програма и остваривању циљева, и сви који су спремни да са нама воде ту борбу могу да нам се прикључе - изјавио је за „Новости“ Бранко Ружић, председник ИО СПС.

У ПУПС тврде да је и њима при одабиру партнера најважније да се ради на испуњењу програмских циљева.

- Са свима смо разговарали, али одлука још није донета - каже за наш лист Милан Кркобабић, потпредседник ПУПС. - Конкретне преговоре тек очекујемо, најпре са нашим садашњим коалиционим партнерима, а коначну одлуку донеће лидери Ивица Дачић и Јован Кркобабић. Али, не искључујемо ни друге странке као наше partnере, пре свага ДС и напредњаке, а посебно добре односе гајимо са Расимом Љајићем.

С друге стране, извесна је коалиција између ЛДП и СПО, која ће наступити у оквиру покрета „Преокрет“.

http://pressonline.rs/sr/vesti/vesti_dana/story/202031/Put+do+ve%C4%87e+plate+vodi+preko+stranaka.html

Радничка књижица: Синдикални лидери у Србији говоре за Пресс о политичким амбицијама

Пут до веће плате води преко странака

Готово све политичке странке отимају се ових дана за подршку синдиката на изборима.

Лидери [највећих](#) синдиката у Србији још не желе да се изјасне коју опцију ће подржати, али су синдикални лидери открили за Пресс шта траже, а шта нуде евентуалним политичким савезницима, као и с ким би заједно у изборну трку.

1. Са којом странком ћете изаћи на изборе?
2. Шта тражите за подршку?
3. Колико добија партија за коју се одлучите?

Љубисав Орбовић, СССС

Посланички клуб

1. То ће 29. фебруара одлучити Веће синдиката двотрећинском већином. Сигурно је да нећемо само подржати неку опцију, већ ако будемо учествовали бићемо на изборној листи. Имали смо два састанка са СНС-ом, током ове недеље ћемо поново сести са ДС-ом, а очекујем разговор и са СПС-ом. Доста смо блиски са СДП-ом, поготово са председником Љајићем, који се показао као социјално одговоран министар. Могуће је да се синдикати у последњи час уједине и да изађемо сви заједно као једна листа.
2. Контролу власти, загарантованост права запослених, да не буде отпуштања и отварање нових радних места. Да бисмо могли да остваримо обећано, тражимо посланички клуб, као и одборничка места у свим локалним и покрајинској скупштини.
3. Имамо изузетну инфраструктуру и пуно кадрова са искуством у руковођењу. Даћемо нову снагу програму те опције и широку подршку јер имамо пола милиона чланова.

Ранка Савић, АСНС

Може и министарка

1. Разговарали смо са ДС-ом и ЛДП-ом, нећемо као Самостални синдикат да преговарамо са свима. Пре него што крајем месеца донесемо коначну одлуку, одржаћемо још један састанак са демократама, али и са СПС-ом, јер постоји интересовање чланова који позитивно оцењују рад те странке.
2. Наши захтеви су обнова социјалног дијалога, јефтинија држава и смањење броја министарстава и [агенција](#). Тражимо два посланичка места и да се споразум са странком потпише и овери. То није претерана моћ већ могућност да јавност у сваком тренутку чује глас синдиката.
3. Дајемо одређен број гласова, а имамо 159.000 чланова. Ту нема љубави већ интереса. Ови избори су различити у односу на раније јер се радник више не води патриотским већ животним потребама. Овај пут ће гласати за синдикат. Зато узимамо одговорност да доносимо политичке одлуке, а ја сам већ рекла да не бих бежала ни од министарске функције.

Ивица Цветановић, КСС

Дебатна столица

1. Ускоро ћемо заказати председништво и одлучити да ли ћемо се и како ангажовати на изборима. Највероватније ћемо бити на нечијој листи. Послали смо свима своју платформу и почели разговоре са највећом странком у власти, ДС-ом, али нисмо отварали политичку причу. Наш први избор су партије леве опције, тако да ћемо се састати и са СПС-ом, а сешћемо и са

напредњацима.

2. Легитиман социјално-економски савет на нивоу државе, за шта је потребно да се уреди питање репрезентативности синдиката. Синдикат треба да буде контрола власти и да учествује у креирању друштвено-политичког живота. Наш предлог је да добијемо дебатну столицу у скупштини са које бисмо могли да се обраћамо јавности и странкама. Циљ ми је да натерам владу да ради колико и ја. Нема шансе да истовремено будем министар и председник синдиката.

3. Бољи рејтинг, јер Конфедерацији припадају синдикати бројних великих система, а имамо 185.000 чланова.

Бранислав Чанак: Ово је предизборни циркус, превара је да ће чланство послушати централу

Председник Уједињених гранских синдиката „Независност“ Бранислав Чанак критиковао је остале синдикате што планирају политички ангажман, наводећи да су „коалиције синдиката и странака српски изум“.

- Ово је циркус, предизборна игра. Платформе треба да шаљу они који иду на изборе, значи странке синдикатима, а не обрнуто. Политика је по правилу неспојива са синдикатима, а ми смо открили топлу воду. Институције социјалног дијалога су и уведене да не бисмо морали да улазимо у парламент. Уосталом, синдикати у скупштини не би остварили неки помак већ би само допринели анархији - оценио је Чанак за Пресс, и додао да је „превара то што синдикати обећавају да ће њихово чланство гласати за опцију коју подржи централа“.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/9/Politika/1039834/Lov+na+glasove.html>

Лов на гласове

Уочи избора, политичке партије интензивирају разговоре са синдикатима, мањинама, послодавцима, иако тврде да то није због "лова на гласове".

Синдикати, послодавци, избеглице, ветерани неки су од пожељних саговорника за странке, посебно пред изборе.

Припремила Јелена Обућина

"Претпостављам да ће се сад ту укључити нека риболовачка удружења, а мислим да једино које неће је удружење баксуза из Крушевца, пошто оно не одговара профилу наших странака", каже колумниста листа *Данас* Драгољуб Петровић.

Аналитичари тврде да су интензивни контакти уследили зато што владајуће партије прикривају мањак резултата постигнутих на социо-економском плану, а опозиција то користи да им обећа све што нису добили.

"Свако покушава да се домогне на мишиће некаве већине која може да омогући формирање власти и ту је свака социјално организована група која може или пружа гаранције да би могла да донесе више до 15, 20 хиљада гласова ужасно интересантна и сви јој подилазе", каже професор Факултета политичких наука Зоран Стојиљковић.

А могу ли најбројнија удружења сигурно да донесу и велики број гласова? У партијама и неким синдикатима убеђени су да могу, иако и једни и други тврде да избори нису мотив састанака.

Синдикат "Независност" не верује да би странке заиста испуниле обећања. Истовремено тврде и да чланство није исто што и сигуран гласач - зато и не преговарају са партијама.

"Не можете их сигурно натерати да гласају како ви хоћете", наводи председник Уједињених гранских синдиката "Независност" Бранислав Чанак.

Штрајкови су ретко помагали синдикатима, а боље није било ни са учешћем у телима где су били и представници државе и послодаваца. Зато је, сматрају аналитичари, одлука да уђу у политику логична.

И неки вишегодишњи проблеми предузетника на разумевање су наишли пред крај мандата. Један од примера је музички динар за чије су се смањење и укидање посебно zaloжили Уједињени региони Србије.

Драгољуб Рајић из Уније послодаваца сматра да највећи број обвезника ових накнада није био у стању да редовно измирује своје дугове.

Лидер УРС Млађан Динкић рекао је да нема разлога да фризерски, обућарски, аутомеханичарски козметички салони плаћају ову накнаду и да их треба потпуно изузети.

Нагло интересовање и за најситније проблеме удружења последица је тога што странке унапред неће мерити колико гласова удружења могу донети. Процењује се да ће на идућим изборима, више него лане, одлучивати нијансе, па ће борба за сваки глас бити немилосрдна.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/305517/Cvetkovic-Zelezara-u-stecaju-ako-ne-nadjemo-kupca>

Цветковић: Железара у стечају ако не нађемо купца

Тањуг

Премијер Србије Мирко Цветковић изјавио је данас да би било добро што пре пронаћи стратешког партнера за Железару Смедерево и да ће се од марта Влада Србије суочити са покривањем губитака тог гиганта.

Цветковић је нагласио да је Влада имала контакте и даље разговара са потенцијалним стратешким партнерима за Железару и најавио да ће податке о тренутном стању у овој компанији послати на педесетак адреса у свету потенцијалним купцима.

Премијер је додао да је оптимиста по питању налажења стратешког партнера железара, али и упозорио да, ако се то не деси, онда ће морати да се уведе стечај.

Влада ће водити рачуна да нови стратешки партнер буде кредибилна компанија, која ће покренути производњу у Железари, а не да се касније догоди раскид приватизације, рекао је Цветковић, у емисији "Став Србије" телевизије Прва.

Он је пренео одлуку владе да ново руководство одвоји од политичког утицаја.

Цветковић је предочио да ће се влада суочити са покривањем губитака у Железари Смедерево, вероватно, од марта и рекао да ће се они покривати из субвенција у буџету.

Он је напоменуо да у трансакцији, која је коштала државу један долар, нема скривених губитака смедеревске железаре, а да обртна средства износе око 100 милиона долара.

Премијер је такође навео да ће влада настојати да смањи трошкове у пословању Железаре, пре свега у набавци кокса и руде гвожђа, како би се смањили губици.

Цветковић се истакао да држава није добар менаџер у привреди, поготово код предузећа која су инфраструктурно везана са великим бројем предузећа и због тога ће што краће водити Железару Смедерево и што пре наћи стратешког партнера.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/305310/Tadic-zvao-Janukovica-da-smederevskoj-zelezari-nadje-kupca>

Тадић звао Јануковича да смедеревској железари нађе купца

Сузана Лакић

Продаја смедеревске железаре Украјинцу Ринату Ахметову, власнику фудбалског клуба Шахтјор, у рукама је председника Србије Бориса Тадића и Украјине Виктора Јануковича. Како сазнаје „Блиц“, иницијативу за решавање проблема „Ју-Ес стила“ покренуо је државни врх полазећи од добрих односа са једном од највећих европских држава, па је од Јануковича тражена помоћ за проналажење потенцијалног купца у Украјини.

- Тадић се у понедељак увече у Београду састао са најближим партнером Ахметова, човеком који овом украјинском бизнисмену води послове. Могућу сарадњу претходно су договорили два председника, а Јанукович је тражио помоћ краља украјинског фудбала који важи за једног од најбогатијих бизнисмена у тој земљи - каже наш извор.

Четрдесетпетогодишњи Ахметов је власник неколико челичана у Европи и Украјини. У 2010. је произвео 35 милиона тона гвожђа, приходовао 9,4 милијарде долара и запошљава 130.000 људи. Власник је више од 100 компанија из области металургије, рударства, финансија,

телекомуникација и пољопривреде. Познаваоци тврде да је Ахметов један од најзначајнијих произвођача челика у ЕУ, али да је реч и о озбиљном трговцу електричном енергијом.

Могућа економска сарадња Србије и Украјине могла се наслутити крајем прошле године када је председник Тадић боравио у Кијеву. Он је тада изразио очекивање да ће се у будућности везе две земље потврдити и на економском плану.

Скупштина смедеревске железаре именовала је јуче за вршиоца дужности генералног директора ове компаније Вукоицу Шћекића, досадашњег директора за људске ресурсе у „Ју-Ес стилу“. Каријеру у овој компанији Шћекић је започео 2004. године. Председник скупштине смедеревске компаније биће градоначелник Смедерева Предраг Умичевић. Скупштину чине и представник Министарства економије Зоран Тадић, Министарства финансија Тијана Цветковић и Стефан Лазаревић, те председник Скупштине града Смедерева Бранче Стојановић. Ново пословно име компаније биће Привредно друштво за производњу и прераду челика „Железара Смедерево“.

Ахметов хоће и никшићку железару

Украјински краљ челика Ринат Ахметов заинтересован је за куповину никшићке железаре, за коју је расписан тендер, а почетна цена је 30 милиона евра. Подгорички медији преносе да постоји још неколико озбиљних интересаната који би могли да купе железару. Рок за пријаве истиче данас.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/polovina_zaposlenih_strahuje_od_gubitka_posla.27.html?news_id=233449

За разлику од колега у Хрватској и БиХ послодавци у Србији проблеме у пословању најчешће решавају отпуштањем радника, показују резултати истраживања сајта Послови.инфостуд.цом

Половина запослених страхује од губитка посла

Аутор: М. Стевановић

Истраживање које је сајт Послови.инфостуд.цом спровео у сарадњи са водећим порталима за оглашавање нових радних места у Хрватској (МојПосао.нет) и у Босни и Херцеговини (Посао.ба), показало је да су послодавци у Србији проблеме у пословању изазване кризом најчешће решавали отпуштањем радника. Ту опцију изабрало је 43 одсто анкетираних, мада је било и оних који су проналазили и друга решења - попут заустављања запошљавања или смањења буџета.

Насупрот томе 50 одсто испитаних послодаваца из БиХ проценило је да је смањивање плата запосленима безболније решење, док њих 30 одсто сматра да је отпуштање радника једини излаз. С друге стране у Хрватској су подједнако била заступљена оба решења и примењивало их је по 38 одсто послодаваца који су учествовали у овом истраживању. Кад је реч о страху од губитка радног места, могло би се рећи да запослени у ове три земље подједнако реагују на ту потенцијалну опасност. Прецизније речено, половина запослених страхује за своје радно место. Занимљиво је, међутим, да су испитаници из Србије највише склони промени посла - чак 70 одсто њих то жели. Босна и Херцеговина је у „златној средини“, с обзиром на то да је 55 одсто испитаника изразило спремност да се окуша на неком новом послу, док половина испитаника у Хрватској не жели, или није спремна, да промени посао.

Резултати истраживања указују и на то да се разлози за незапосленост у 2011. нису променили у односу на 2010. годину. Готово 40 одсто испитаника из Србије изјавило је да нису успели да пронађу адекватан посао после завршетка школовања, сваки пети је остао без посла због кризе, док 15 одсто анкетираних није добило продужење уговора. Слична је ситуација и у суседним земљама. Вероватно из тих разлога, већина незапослених, односно око 65 одсто анкетираних из Србије и Хрватске и 59 одсто из Босне и Херцеговине, рекло је да би прихватили било какав посао. Нажалост, ставови испитаника о томе шта је од пресудног значаја за проналазак посла не разликују се без обзира на земљу. Више од 70 одсто анкетираних изјавило је да је веза најбитнија. Упркос таквом ставу, више од 50 одсто незапослених из Србије изразило је уверење да ће посао наћи до краја 2011. или у првој половини 2012. године. Ипак, највећи оптимисти су студенти и та се констатација односи на све три земље. Међу њима је чак 30 одсто оних који верују да посао могу да пронађу у року од једног до три месеца после дипломирања. Готово половина анкетираних из Хрватске сматра да је најбоље време за тражење посла још за време школовања, док око 50 одсто студената из Србије и Босне и Херцеговине има став да је идеалан тренутак - одмах по добијању дипломе.

Колико је ситуација у Србији алармантна говоре и званични подаци према којима је број запослених, са око 2,1 милиона колико их је било регистровано 2001, пао на око 1,8 милиона (2010), док је број пензионера порастао на 1,6 милиона. Стопа незапослености на крају 2010. била је око 19 одсто, стопа запослености око 38 одсто, а стопа неформалне запослености (рад „на црно“) око 20 одсто. Већ у 2011. години стопа незапослености премашила је 22 одсто што не чуди имајући у виду поражавајућу чињеницу да је само у 2010. години више од 300.000 људи остало без посла. Према процени аналитичара само раст БДП-а већи од 5,8 одсто могао би да омогући повећање запослености, а тиме и животног стандарда. Забрињава и податак да више од 800.000 људи ради у „сивој економији“ остварујући око 30 одсто БДП-а, који не подлеже опорезивању (у развијеним земљама сива економија обухвата од пет до десет одсто БДП-а), због чега је буџет оштећен за око три до четири милијарде евра годишње. У Србији око 650.000 људи живи на граници, или испод границе сиромаштва (готово сваки десети грађанин спада у категорију сиромашних) а запослени се не могу похвалити ни висином просечне плате која износи око 350 евра и најнижа је у региону.

Оптимизам без покрића

Регионално истраживање о стању на тржишту рада које је спроведено за време трајања онлајн сајма запошљавања - Виртуални дан каријера и знања 2011, показало је да су запослени у Србији, упркос кризи, оптимисти, јер сваки трећи испитаник очекује повишицу. Песимистичнији, а можда и реалнији, поглед на ситуацију имају наше комшије из Хрватске и Босне и Херцеговине с обзиром на то да тек 15 одсто Хрвата и 20 одсто запослених у БиХ очекује награду у виду повишице. У прилог томе да запослени Срби имају позитиван став

говори и податак да готово 40 одсто њих очекује да ће напредовати на послу. Да је, ипак, реч о оптимизму без покрића указује и то да је претходне године напредовало тек њих пет одсто.

<http://www.dnevnik.rs/vojvodina/%E2%80%9Eprva-sansa%E2%80%9D-za-mlade-bez-posla>

„Прва шанса” за младе без посла

ЗРЕЊАНИН: Од почетка 2011. године у средњобанатском региону запослено је 127 особа у статусу приправника, преко програма “Прва шанса”, потврдила је за “Дневник” портпаролка зрењанинске Филијале Националне службе за запошљавање Александра Штрбац.

Уз то, по речима наше саговорнице, одређени број лица тренутно је на уводној, тромесечној стручној пракси, те ће након ње бити запослени као приправници.

-Програм “Прва шанса” представља стручно оспособљавање и запошљавање младих до 30 година, без радног искуства у струци, који се налазе на евиденцији Националне службе за запошљавање и имају минимум завршену средњу школу. За добијање средстава могу конкурисати послодавци из приватног сектора. Програм обухвата три месеца стручне праксе и годину дана приправничког стажа, уз обавезу послодавца да по његовом истеку задржи запосленог у радном односу још најмање дванаест месеци – објашњава Александра Штрбац и додаје да НСЗ, за време приправништва, рефундира зараде у висини од 18.000, 20.000 и 22.000 динара, са припадајућим доприносима за обавезно социјално осигурање у трајању од 12 месеци. Послодавац сноси само трошкове пореза из зараде приправника.

Ове погодности, између осталих, искористила је власница књиговодствене агенције “Мала пруга” у Банатском Карађорђеву Милица Рапајић, која се од 2008. бави предузетништвом. Клијенти њене агенције најчешће су пољопривредници, занатске радње и апотеке, са подручја Банатског Карађорђева, Торка и Српског Итебеја. Од 2010. обим посла агенције знатно се повећао, а једина радница “Мале пруге” отишла је на породилско боловање.

-С обзиром на то да ми финансијске могућности нису дозвољавале да запослим још радника, обратила сам се Филијали за запошљавање у Зрењанину. Путем два програма - за ново запошљавање и “Прва шанса”, запослила сам по једну радницу – вели Рапајићева.

Посао у њеној књиговодственој агенцији нашле су Далиборка Васић, по занимању биротехничарка, којој је ово био први посао у струци и Милена Ђујић, која је 23 године радила у финансијском одељењу “Липе”, столарске фирме из Српске Црње, уташене пре више година. Ђујићева, упркос радном искуству, због година старости, није успевала да нађе посао, а у “Малој прузи” њено знање и искуство показали су се као драгоцени.

И троје младих из Новог Бечеја добило је прву шансу да раде у струци, у кланици “Про – мес”, која у овој средњобанатској вароши постоји од 1981. године. Драгана Бојић ради на пословима погонског књиговође, електромеханичар Милан Нићин стиче прва искуства на пословима поправке апарата и опреме, а инжењерка технологије Драгана Матић у прилици је да, захваљујући програму “Прва шанса”, усаврши знања стечена на факултету, у делу предузећа

чији домен су производи од меса. Технички директор предузећа Зоран Курјаков каже да је задовољан сарадњом са НСЗ - Филијалом Зрењанин, и новопридошлим радницима. Наглашава да су “Про - месо” били потребни нови радници, а да ће “Прва шанса” младима обезбедити припрему за самосталан рад у струци.

Ж. Балабан

Радна места за информатичаре

Међу оним фирмама које су конкурисале за добијање средстава у оквиру програма “Прва шанса” је и графичка кућа “Сито – принт” из Житишта, у власништву Драгане Шојић. Од 2011. стажирање у “Сито - принту” започели су Синиша Шево и Душан Станков. Обојица су завршили зрењанински Технички факултет “Михајло Пупин”. Након две године на евиденцији, и десетина пријава које је подносио, углавном у основним и средњим школама, професор информатике Синиша Шево истиче да је задовољан послом у овој фирми. Задовољан је и дипломирани инжењер пословне информатике за веб-дизајн Душан Станков, који је по завршетку студија око шест месеци био на евиденцији незапослених.